

Fűzfa Balázs

Előszó

Kelecsényi László: Ideje van

Ahogyan Ottlik is előszeretettel számolta dedikációiban a saját könyveit, Kelecsényi László is mondhatná joggal: ez már a negyedik, ötödik Ottlikkal kapcsolatos könyve. Mert fáradhatatlan robotosa ő annak a szellemi építménynek, melyet az *Iskola a határon* alkotója égboltozott fölénk. Nemcsak Ottlik-emlékkönyvei, de róla szóló monográfiája (*A szabadság enyhe mámora*) is lázba hozta korábban nemcsak a szakmát, hanem a valamivel szélesebb olvasóközönséget is.

Először talán a szemléletmód és stílus eleganciája ragadja magával az embert. Íme, lehet irodalomról tudományos érvénnyel s mégis közérthetően, világosan beszélni. Mert már-már a „szórakoztató irodalomtörténet" határát súrolják Kelecsényi László mondatai, amikor például az örök Ottlik–Nemes Nagy-barátságról, az író kártyaszenvedélyéről vagy a *Hajnali háztetők* című regényéből készült film forgatásáról beszél. De mégiscsak megmarad szerzőnk egy jól behatárolható világ – tudniillik az Ottlik-oeuvre – értelmezésénél és érzékenységének bemutatásánál. Nem lépi át a határokat. Kellemesen tárgyilagos a szövegezés, ugyanakkor újszerű sok-sok megállapítás. S persze a szépíró sem veszik el a szerzőben: olykor-olykor úgy érezzük, mintha már regényt (*Egy regény regényét*? – Sinkó Ervin) olvasnánk – félreértés ne essék: a szöveg akkor sem veszít tudományos és szemléletformáló értékéből.

A szükségszerű ismétlések sem zavaróak. Hangsúlyosabbá tesznek mozzanatokat, kicsit más fénytörésben mutatnak meg történéseket – amiképpen Ottlik is lényegében ezt a technikát használja –, sőt, néha még a befogadói izgalmakat is fokozzák – mondjuk éppen az Ottlik-művek megfilmesítésével kapcsolatban többször megidézett szituációk.

Az Ottlik-életművel ismerkedők számára kellemes kalandozás, a kutatók számára izgalmas kincseket rejtegető összeállítás Kelecsényi László új – immár négy és feledik – Ottlik-könyve.

Kelecsényi László: Ideje van (Ottlik-tanszerláda)
Savaria University Press, Szombathely, 2109.